

Passejada per la Vall de Ribes

4 d'agost de 2021

Assistents: Karin Bruy, Pep Casas, Mercè Font, Josep Mª Martínez, Esteve Mogas, Pep Pous i Josep Roca.

Distància: 12,26 km **Temps:** 5 hores **Alçada mínima** 912 m+ **Alçada màxima:** 1025 m+ **Desnivell acumulat** 497 m+

Com que només érem 7 persones i la meitat ja eren al Ripollès, el punt de trobada ha sigut *l'estació del cremallera Ribes-Vila* a les 8 del matí, on els qui veníem de fora hem aparcats els cotxes. Prenem un cafè al bar *el Sol*, i ens posem a caminar a un quart de nou. La temperatura és de 22 graus, i han anunciat que cap al migdia començarà a ploure.

La ruta d'avui comença gairebé igual que la que vam fer fa exactament un any (5-08-2020). Deixem el poble de *Ribes* i ens enfilem per un camí en direcció nord. Passem a prop de les masies de *can Segura* i *can Possons*, i contemplem l'entrada d'una petita mina de ferro abandonada, *Meners de can Possons*.

Continuem fins a *Batet*, un llogarret conegut a tota la comarca pels seus productes làctics, i ens aturem davant la petita esglésiola dedicada a la Mare de Déu del Carme. Com que ja són gairebé les 10, decidim esmorzar davant mateix de l'ermita.

Seguim la ruta fins a *Rialb*, i pel camí albirem els cims més propers: el *Taga*, el *Puig Cerverís*, el *Balandrau*, el *Torreneules*, el *Puigmal...* caminem per la carretera que va de *Ribes* a *Queralps* (GIV-5217) fins que agafem un trencall a la dreta que arriba a *Fustanyà*, però que deixem tot seguit per tornar a trencar a la dreta. El mapa ens indica l'existència d'un roure de grans dimensions i pugem fins a la masia de *Vilardell* per poder-lo contemplar,

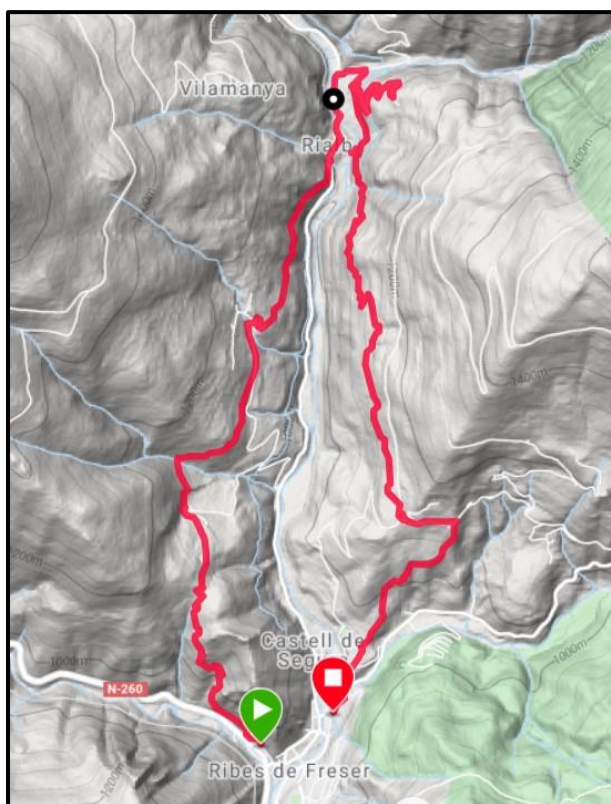
però només en podem veure la soca i les restes d'algunes branques. El *roure de Vilardell* havia estat el més gran de Catalunya, i se li calculen entre 1000 i 3300 anys d'antiguitat; l'any 2009, però, un fort temporal de vent el va fer caure.

Tornem un tros enrere i agafem un caminet fins a sobre la *centraleta hidroelèctrica de Rialp*, després anem pujant en zig-zaga per un bonic i ombrívol corriol vorejat de boixos, des d'on contemplem la *cova de Rialp*, un jaciment arqueològic del Paleolític de més de 500 metres de fondària. Arribem al

mirador de Ribesaltes, on trobem la pista que va fins a *Tregurà* i el camí cap al refugi del *Pla de l'Erola* on vam dinar l'any passat, però no hi anem. Fem una aturada, i aprofitem per fer-nos la fotografia de grup amb la senyera estelada per exigir la INDEPENDÈNCIA del nostre país.

Comencem la davallada cap al poble de *Ribes* per un camí encatifat de flors boscanes. Arribem al *castell de Sant Pere*, ja dins del casc urbà, encara que no ens hi aturem perquè comencen a caure les primeres gotes. El temps se'ns ha portat de meravella durant tot el matí.

Arribem als cotxes a un quart de dues del migdia, i anem a dinar al *càmping de Ribes*, on se'ns hi afegeix en Josep Carbonell. Com sempre, molt ben atesos i el dinar molt bo. A través dels vidres del restaurant veiem com cau, ara sí, un bon aiguat.

La setmana que ve anirem al *Pas del Lladres* i a la *Font de l'Home Mort*, des del *Collet de les Barraques*. Ens trobarem a la *zona esportiva de Corró*, a les 7 del matí, i al *bar Gusi de Ribes* amb els que ja són al Ripollès, cap a les 8.

Fotografies: Josep M Martínez i Pep Casas
Text: Pep Casas
Mapa: Josep Maria Martínez